

PRESSMEDDELANDE nr 86/23

Luxemburg den 25 maj 2023

Domstolens dom i mål C-290/21 | AKM (Tillhandahållande av kanalpaket via satellit i Österrike)

Gränsöverskridande vidareändning av program via satellit: principen om sändarstaten är även tillämplig på satellit-tv-leverantörer

När en satellit-tv-leverantör är skyldig att inhämta tillstånd från innehavarna av de berörda upphovsrättigheterna och närstående rättigheterna för en överföring till allmänheten i vilken leverantören deltar, behöver denne följaktligen inhämta sådant tillstånd endast i den medlemsstat där de programbärande signalerna förs in i den överföringskedja som leder till satelliten

Klaganden i det nationella målet, det vill säga Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger Reg. Gen. mbH (AKM), är en österrikisk upphovsrättsorganisation som innehar en licens för utnyttjande av musikaliska verk, vilken ger organisationen rätt att i egenskap av förvaltare utöva sändningsrättigheter i Österrike. Bolaget Canal+ Luxembourg Sàrl (nedan kallat Canal+) är en tv-operatör med säte i Luxemburg som, via satellit, i Österrike erbjuder paket av kodade program (satellit-tv-paket) från flera olika sändarföretag som är belägna i andra medlemsstater, i högupplösning eller standardupplösning.

Införandet av var och en av de programbärande satellitsignalerna i överföringskedjan (upplänk) görs för det mesta av dessa sändarföretag själva, men ibland av Canal+, i dessa andra medlemsstater. Ett signalpaket som innehåller hela programmet i högupplösning med kompletterande information, såsom ljud- och undertextningsuppgifter, skickas. Efter det att signalpaketet har "skickats tillbaka" av satelliten, tas det emot av satellitmottagare inom satellitens täckningsområde. Det nämnda signalpaketet delas då upp och användaren kan få tillgång till de olika programmen på en terminal med hjälp av en dekoder. De satellit-tv-paket som tillhandahålls av Canal+ innehåller både avgiftsbelagda och gratis tv-program. De sistnämnda är inte kodade och kan i standardupplösning mottas av vem som helst i Österrike.

AKM ansåg att Canal+ gjorde intrång i de rättigheter som AKM förvaltar och väckte talan vid österrikisk domstol. Organisationen yrkade, i huvudsak, att Canal+ skulle åläggas att upphöra med att sända satellitsignaler i Österrike och förpliktas att betala skadestånd. AKM gjorde gällande att motparten inte hade erhållit något tillstånd till ett sådant utnyttjande i de medlemsstater där sändningen eller överföringen till allmänheten via satellit äger rum och att AKM inte hade gett tillstånd till denna sändning i Österrike.

En dom av Oberlandesgericht Wien (Regionala överdomstolen i Wien, Österrike), i vilken det bland annat ansetts att de aktuella satellit-tv-paketen gjordes tillgängliga för en ny publik, det vill säga en annan publik än den som avsågs med sändarföretagens fritt tillgängliga sändningar, överklagades till Oberster Gerichtshof (Högsta domstolen, Österrike), som beslutade att ställa en tolkningsfråga till EU-domstolen angående tolkningen av direktiv 93/83,¹ särskilt artikel 1.2 b i det direktivet. Enligt den bestämmelsen ska överföring till allmänheten via satellit anses ske uteslutande i den medlemsstat där de programbärande signalerna under sändarföretagets kontroll och på dess

¹ Rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidareändning via kabel (EGT L 248, 1993, s. 15; svensk specialutgåva, område 13, volym 25, s. 33).

ansvar förs in i en oavbruten överföringskedja som leder till satelliten och sedan ner till jorden.

Domstolens bedömning

Domstolen slår fast att **för det fall en satellit-tv-leverantör, för en överföring till allmänheten via satellit i vilken denne deltar, är skyldig att inhämta tillstånd från innehavarna av de berörda upphovsrättigheterna och närstående rättigheterna, behöver detta tillstånd**, i likhet med det tillstånd som beviljats det berörda sändarföretaget, **endast inhämtas i den medlemsstat där de programbärande signalerna förs in i den överföringskedja som leder till satelliten.**

Domstolen erinrar inledningsvis om att för att bestämmelsen i artikel 1.2 b i direktiv 93/83 ska vara tillämplig måste det röra sig om en "överföring till allmänheten via satellit" i den mening som avses i artikel 1.2 a och c, och att det i sistnämnda bestämmelser föreskrivs villkor som samtliga ska vara uppfyllda för att det ska vara fråga om en sådan överföring. En sändning utgör således en enda "överföring till allmänheten via satellit" om den startas genom ett "införande" av de programbärande signalerna som utförs "under sändarföretagets kontroll och på dess ansvar", om dessa signaler förs in "i en oavbruten överföringskedja som leder till satelliten och sedan ner till jorden", om signalerna är "avsedda för mottagning av allmänheten" och om, för det fall signalerna är kodade, utrustning för avkodning av dessa "tillhandahålls allmänheten genom sändarföretaget eller med dess samtycke"

Vidare ska såväl en indirekt som en direkt överföring av tv-program, vilken uppfyller samtliga dessa kumulativa villkor, anses utgöra en enda överföring till allmänheten via satellit och därmed anses utgöra en odelbar överföring. Den omständigheten att en sådan överföring är odelbar innebär emellertid inte att satellit-tv-leverantören får medverka vid denna överföring utan tillstånd från de berörda rättsinnehavarna.

Slutligen måste ett sådant tillstånd bland annat inhämtas av den som startar en sådan överföring eller medverkar i den på ett sådant sätt att skyddade verk genom överföringen blir tillgängliga för en ny publik, det vill säga en publik som upphovsmännen till de skyddade verken inte beaktade när de gav en annan person tillstånd. En sådan överföring till allmänheten via satellit som är i fråga i det nationella målet startas av det sändarföretag under vars kontroll och på vars ansvar de programbärande signalerna förs in i den överföringskedja som leder till satelliten. Det är dessutom utrett att nämnda företag på detta sätt i allmänhet gör de skyddade verken tillgängliga för en ny publik. Följaktligen är detta företag skyldigt att inhämta det tillstånd som föreskrivs i artikel 2 i direktiv 93/83.

Domstolen påpekar även att **eftersom en sådan överföring till allmänheten via satellit ska anses äga rum endast i den medlemsstat där de programbärande signalerna förs in i den överföringskedja som leder till satelliten, är sändarföretaget endast skyldigt att erhålla ett sådant tillstånd i denna medlemsstat.**

Domstolen preciserade emellertid att det vid fastställandet av upphovsrättsinnehavarnas skäliga ersättning för en sådan överföring av deras verk ska tas hänsyn till samtliga aspekter av den berörda sändningen, såsom sändningens faktiska publik och dess potentiella publik. Den drog härav slutsatsen att **när en del av denna faktiska eller potentiella publik befinner sig i andra medlemsstater än den där de programbärande signalerna förs in i den överföringskedja som leder till satelliten ankommer det i förekommande fall på de olika berörda upphovsrättsorganisationerna att finna lämpliga lösningar för att säkerställa en skälig ersättning till rättsinnehavarna.**

Domstolen erinrar emellertid om att **det inte kan uteslutas att andra aktörer medverkar vid en överföring till allmänheten via satellit, och därigenom gör verk och andra skyddade alster tillgängliga för en större publik än den som det berörda sändarföretaget riktade sig till. I ett sådant fall omfattas inte dessa aktörers medverkande av det tillstånd som beviljats nämnda företag. Så kan bland annat vara fallet när en aktör utvidgar den personkrets som har tillgång till denna överföring och således gör verk eller andra skyddade alster tillgängliga för en ny publik.**

Domstolen konstaterar vidare att det av skälen 5, 14 och 15 i **direktiv 93/83** framgår att artikel 1.2 b i direktivet **syftar till att säkerställa att all "överföring till allmänheten via satellit" uteslutande omfattas av den lagstiftning om upphovsrätt och närstående rättigheter som gäller i den medlemsstat där de**

programbärande signalerna förs in i den överföringskedja som leder till satelliten. Det skulle således strida mot detta mål om satellit-tv-leverantören behövde inhämta tillstånd från de berörda innehavarna av upphovsrätt och närstående rättigheter även i andra medlemsstater.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Håll dig uppdaterad!

